
Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w Unii Gospodarczej i Walutowej

Rocznik Integracji Europejskiej nr 6, 365-375

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DOKUMENTY UNIJNE

Dok. 1

Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w Unii Gospodarczej i Walutowej

Państwa członkowskie zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”

ŚWIADOME spoczywającego na nich, jako państwach członkowskich Unii Europejskiej, obowiązku traktowania swoich polityk gospodarczych jako przedmiotu wspólnego zainteresowania;

PRAGNĄC sprzyjać warunkom przyczyniającym się do silniejszego wzrostu gospodarczego w Unii Europejskiej i w tym celu rozwijać coraz ściślejszą koordynację polityk gospodarczych w strefie euro;

MAJĄC NA UWADZE, że konieczność zapewnienia przez rządy zdrowych i stabilnych finansów publicznych oraz konieczność unikania nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych ma zasadnicze znaczenie dla ochrony stabilności strefy euro jako całości, w związku z czym należy wprowadzić szczególne zasady, w tym „zasadę zrównoważonego budżetu” oraz automatyczny mechanizm korygujący; ŚWIADOME konieczności zapewnienia, by ich deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych nie przekraczał 3% produktu krajowego brutto w cenach rynkowych, a dług sektora instytucji rządowych i samorządowych nie przekraczał 60% produktu krajowego brutto w cenach rynkowych lub dostatecznie się zmniejszał w kierunku tej wartości;

PRZYPOMINAJĄC, że Umawiające się Strony, jako państwa członkowskie Unii Europejskiej, powinny powstrzymywać się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu celów Unii realizowanych w ramach unii gospodarczej, w szczególności od stosowania praktyki prowadzącej do narastania długu poza rachunkami sektora instytucji rządowych i samorządowych;

MAJĄC NA UWADZE, że w dniu 9 grudnia 2011 r. szefowie państw lub rządów państw członkowskich strefy euro doszli do porozumienia w sprawie wzmocnionej struktury unii gospodarczej i walutowej, opierającej się na Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej i ułatwiającej wdrożenie środków podejmowanych na podstawie artykułów 121, 126 i 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

MAJĄC NA UWADZE, że szefowie państw lub rządów państw członkowskich strefy euro i innych państw członkowskich Unii Europejskiej stawiają sobie za cel jak najszybsze włączenie postanowień niniejszego Traktatu do Traktatów stanowiących podstawę Unii Europejskiej;

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄC przedstawione w dniu 23 listopada 2011 r. przez Komisję Europejską w ramach Traktatów stanowiących podstawę Unii Europej-

skiej wnioski ustawodawcze dotyczące strefy euro w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej oraz w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich, oraz ODNOTOWUJĄC zamiar Komisji Europejskiej dotyczący przedstawienia w odniesieniu do strefy euro dalszych wniosków ustawodawczych dotyczących w szczególności informowania *ex ante* o planach emisji długu, programów partnerstwa gospodarczego określających szczegółowo reformy strukturalne dla państw członkowskich objętych procedurą nadmiernego deficytu oraz koordynowania planów państw członkowskich dotyczących istotnych reform polityki gospodarczej;

WYRAŻAJĄC gotowość do poparcia ewentualnych przyszłych wniosków Komisji Europejskiej mających na celu dalsze wzmocnienie paktu stabilności i wzrostu poprzez ustalenie dla państw członkowskich, których walutą jest euro, nowego zakresu dla celów średniookresowych zgodnie z pułapami określonymi w niniejszym Traktacie;

PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI, że przy dokonywaniu przeglądu i monitorowaniu zobowiązań budżetowych wynikających z niniejszego Traktatu, Komisja Europejska będzie działać w ramach swoich uprawnień przewidzianych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności w artykułach 121, 126 i 136;

ODNOTOWUJĄC w szczególności, że w odniesieniu do stosowania zasady zrównoważonego budżetu przewidzianej w artykule 3 niniejszego Traktatu monitorowanie to będzie się odbywać, stosownie do przypadku, poprzez określenie dla każdej z Umawiających się Stron celów średniookresowych i ram czasowych ich osiągnięcia;

ODNOTOWUJĄC, że cele średniookresowe należy regularnie aktualizować na podstawie wspólnie uzgodnionej metody, której główne parametry należy także poddawać okresowym przeglądom, odpowiednio uwzględniając zagrożenia związane z jawnymi i ukrytymi zobowiązaniami dotyczącymi finansów publicznych zgodnie z celami przewidzianymi w pakcie stabilności i wzrostu;

ODNOTOWUJĄC, że ocenę, czy postęp na drodze do osiągnięcia celów średniookresowych jest wystarczający, należy przeprowadzać na podstawie oceny ogólnej, w której punktem odniesienia jest saldo strukturalne, w tym analizy wydatków po skorygowaniu o dyskrecjonalne działania po stronie dochodowej zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej, w szczególności rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 1175/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2011 r. („zmieniony pakt stabilności i wzrostu”);

ODNOTOWUJĄC, że mechanizm korygujący, który ma zostać wprowadzony przez Umawiające się Strony, powinien mieć na celu korygowanie odchyśleń od celu średniookresowego lub ścieżki dostosowawczej, w tym ich skumulowanego wpływu na dynamikę długu publicznego;

ODNOTOWUJĄC, że wypełnienie przez Umawiające się Strony obowiązku transpozycji „reguły zrównoważonego budżetu” do krajowych systemów prawnych poprzez wiążące i trwałe przepisy, w miarę możliwości rangi konstytucyjnej, powinno podlegać jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z artykułem 273 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

PRZYPOMINAJĄC, że na podstawie artykułu 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest uprawniony do nałożenia ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej na państwo członkowskie Unii Europejskiej, które nie zastosowało się do jednego z jego wyroków, oraz PRZYPOMINAJĄC, że Komisja Europejska określiła kryteria ustalania kwoty ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej nakładanych w ramach tego artykułu;

PRZYPOMINAJĄC o potrzebie ułatwienia przyjmowania środków w ramach obowiązującej w Unii Europejskiej procedury nadmiernego deficytu w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro, których planowany lub faktyczny deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych przekracza 3% produktu krajowego brutto, przy położeniu zwiększonego nacisku na cel tej procedury, a mianowicie zachęcenie, a w razie konieczności zmuszenie państwa członkowskiego do obniżenia ewentualnie stwierdzonego deficytu;

PRZYPOMINAJĄC, że Umawiające się Strony, których dług sektora instytucji rządowych i samorządowych przekracza wartość odniesienia wynoszącą 60%, są zobowiązane zmniejszać ten dług w tempie wynoszącym średnio jedną dwudziestą rocznie, przyjętym jako wartość odniesienia;

MAJĄC NA UWADZE potrzebę poszanowania w procesie wdrażania niniejszego Traktatu szczególnej roli partnerów społecznych, zgodnie z prawem lub rozwiązaniami krajowymi każdej z Umawiających się Stron;

PODKREŚLAJĄC, że żadne z postanowień niniejszego Traktatu nie może być interpretowane jako zmieniające w jakikolwiek sposób warunki dotyczące polityki gospodarczej, zgodnie z którymi Umawiającej się Stronie udzielona została pomoc finansowa w ramach programu stabilizacji, w którym uczestniczą Unia Europejska, jej państwa członkowskie lub Międzynarodowy Fundusz Walutowy;

ODNOTOWUJĄC, że właściwe funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej wymaga wspólnych wysiłków Umawiających się Stron na rzecz polityki gospodarczej, w ramach której w oparciu o mechanizmy koordynacji polityki gospodarczej zdefiniowane w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej podejmują one niezbędne działania i środki we wszystkich dziedzinach, które są kluczowe dla właściwego funkcjonowania strefy euro;

ODNOTOWUJĄC w szczególności pragnienie Umawiających się Stron, aby w sposób bardziej czynny wykorzystywać wzmocnioną współpracę przewidzianą w artykule 20 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w artykułach 326–334 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej bez naruszania zasad rynku wewnętrznego, oraz pragnienie Umawiających się Stron by w pełni wykorzystała szczególne środki, które mają zastosowanie do państw członkowskich, których walutą jest euro, w oparciu o artykuł 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również procedury omawiania i koordynowania *ex ante* wśród Umawiających się Stron, których walutą jest euro, wszelkich istotnych planowanych przez nie reform polityki gospodarczej w celu dokonywania porównawczej oceny najlepszych praktyk;

PRZYWOŁUJĄC porozumienie szefów państw lub rządów państw członkowskich strefy euro z dnia 26 października 2011 r. w sprawie usprawnienia zarządzania strefą euro, w tym organizowania co najmniej dwa razy do roku posiedzeń szczytu państw strefy euro, które, jeśli nie jest to uzasadnione wyjątkowymi okolicznościami, mają

odbywać się bezpośrednio po posiedzeniach Rady Europejskiej lub posiedzeniach, w których uczestniczą wszystkie Umawiające się Strony, które ratyfikowały niniejszy Traktat;

PRZYWOŁUJĄC zatwierdzenie w dniu 25 marca 2011 r. przez szefów państw lub rządów państw członkowskich strefy euro i innych państw członkowskich Unii Europejskiej paktu euro plus, w którym określono kwestie kluczowe dla wzmocnienia konkurencyjności w strefie euro;

PODKREŚLAJĄC, jak ważny jest Traktat ustanawiający Europejski Mechanizm Stabilności jako element globalnej strategii na rzecz wzmocnienia unii gospodarczej i walutowej oraz WSKAZUJĄC, że przyznanie pomocy finansowej na mocy nowych programów w ramach Europejskiego Mechanizmu Stabilności uzależnione będzie od dnia 1 marca 2013 r. od ratyfikacji niniejszego Traktatu przez daną Umawiającą się Stronę, oraz po upływie okresu transpozycji, o którym mowa w artykule 3 ustęp 2 niniejszego Traktatu, od spełnienia wymogów tego artykułu;

ODNOTOWUJĄC, że Królestwo Belgii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Malta, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Republika Portugalska, Republika Słowenii, Republika Słowacka i Republika Finlandii są Umawiającymi się Stronami, których walutą jest euro, oraz że jako takie są one związane niniejszym Traktatem od pierwszego dnia miesiąca następującego po złożeniu przez nie dokumentów ratyfikacyjnych, jeśli niniejszy Traktat będzie obowiązywał w tej dacie;

ODNOTOWUJĄC RÓWNIEŻ, że Republika Bułgarii, Królestwo Danii, Republika Łotewska, Republika Litewska, Węgry, Rzeczpospolita Polska, Rumunia i Królestwo Szwecji są Umawiającymi się Stronami, które jako państwa członkowskie Unii Europejskiej, są w dniu podpisania niniejszego Traktatu objęte derogacją dotyczącą uczestnictwa w jednej walucie i dopóki ta derogacja nie zostanie uchylona mogą być związane tylko tymi postanowieniami tytułów III i IV niniejszego Traktatu, którymi pragną być związane, co oświadczają w momencie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego lub w terminie późniejszym;

UZGODNIŁY NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

TYTUŁ I CEL I ZAKRES

Artykuł 1

1. Na mocy niniejszego Traktatu Umawiające się Strony, będące państwami członkowskimi Unii Europejskiej, zgadzają się wzmocnić filar gospodarczy unii gospodarczej i walutowej poprzez przyjęcie szeregu reguł mających na celu wzmocnienie dyscypliny budżetowej poprzez pakt budżetowy, wzmocnienie koordynacji ich polityk gospodarczych oraz poprawę zarządzania strefą euro, wspierając tym samym osiągnięcie celów Unii Europejskiej w zakresie trwałego wzrostu, zatrudnienia, konkurencyjności i spójności społecznej.

2. Niniejszy Traktat ma pełne zastosowanie do Umawiających się Stron, których walutą jest euro. Ma on również zastosowanie do pozostałych Umawiających się Stron w zakresie i na warunkach określonych w artykule 14.

TYTUŁ II SPÓJNOŚĆ I POWIĄZANIE Z PRAWEM UNII

Artykuł 2

1. Umawiające się Strony stosują i interpretują postanowienia niniejszego Traktatu zgodnie z Traktatami stanowiącymi podstawę Unii Europejskiej, w szczególności z artykułem 4 ustęp 3 Traktatu o Unii Europejskiej, oraz z prawem Unii Europejskiej, w tym z przepisami dotyczącymi procedury w przypadkach, w których konieczne jest przyjęcie prawodawstwa wtórnego.

2. Niniejszy Traktat ma zastosowanie w zakresie, w jakim jest zgodny z Traktatami stanowiącymi podstawę Unii Europejskiej oraz z prawem Unii Europejskiej. Nie narusza on kompetencji Unii do podejmowania działań w ramach unii gospodarczej.

TYTUŁ III PAKT BUDŻETOWY

Artykuł 3

1. Umawiające się Strony stosują zasady zawarte w niniejszym ustępie w uzupełnieniu zobowiązań wynikających z prawa Unii Europejskiej i bez uszczerbku dla tych zobowiązań:

- a) saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych Umawiającej się Strony musi być zrównoważone lub wykazywać nadwyżkę;
- b) wymóg określony w literze a) uważa się za spełniony, jeżeli roczne saldo strukturalne sektora instytucji rządowych i samorządowych odpowiada celowi średniookresowemu dla danego państwa, określone w zmienionym pakcie stabilności i wzrostu, przy czym dolny pułap deficytu strukturalnego wynosi 0,5% produktu krajowego brutto w cenach rynkowych. Każda z Umawiających się Stron zapewnia szybkie dochodzenie do swojego celu średniookresowego. Ramy czasowe takiego zbliżenia zostaną przedstawione przez Komisję Europejską przy uwzględnieniu ryzyka dla stabilności gospodarczej danego państwa. Postęp w kierunku osiągnięcia celu średniookresowego oraz jego przestrzeganie są oceniane zgodnie ze zmienionym paktem stabilności i wzrostu na podstawie oceny ogólnej, w której punktem odniesienia jest saldo strukturalne, w tym analizy wydatków po skorygowaniu o dyskrecyjne działania po stronie dochodowej;
- c) Umawiające się Strony mogą tymczasowo odejść od swojego odpowiedniego celu średniookresowego lub ścieżki dostosowawczej do niego jedynie w wyjątkowych okolicznościach określonych w ustępie 3 litera b);
- d) w przypadku gdy dług sektora instytucji rządowych i samorządowych w stosunku do produktu krajowego brutto w cenach rynkowych pozostaje wyraźnie poniżej

60% i przy niskim ryzyku utraty długookresowej stabilności finansów publicznych, dolny pułap celu średniookresowego określonego w literze b) może odpowiadać deficytowi strukturalnemu wynoszącemu najwyżej 1,0% produktu krajowego brutto w cenach rynkowych;

- e) w przypadku stwierdzenia znacznych odchyłeń od celu średniookresowego lub ścieżki dostosowawczej prowadzącej do tego celu, zostaje automatycznie uruchomiony mechanizm korygujący. Mechanizm ten obejmuje zobowiązanie danej Umawiającej się Strony do podjęcia środków mających na celu skorygowanie odchyłeń w określonym czasie.

2. Zasady zawarte w ustępie 1, zaczynają obowiązywać w prawie krajowym Umawiających się Stron nie później niż w ciągu roku od wejścia w życie niniejszego Traktatu na mocy wiążących i trwałych przepisów krajowych, w miarę możliwości rangi konstytucyjnej, lub w inny sposób gwarantujących pełne poszanowanie i przestrzeganie tych zasad w całym toku krajowych procedur budżetowych. Umawiające się Strony wprowadzają w życie na poziomie krajowym mechanizm korygujący, o którym mowa w ustępie 1 litera e), w oparciu o wspólne zasady, które przedstawi Komisja Europejska, dotyczące w szczególności charakteru, zakresu i harmonogramu działań naprawczych, jakie mają zostać podjęte, również w przypadku wyjątkowych okoliczności, oraz roli i niezależności instytucji, które na poziomie krajowym odpowiedzialne są za monitorowanie przestrzegania zasad zawartych w ustępie 1. Mechanizm korygujący nie może naruszać uprawnień parlamentów narodowych.

3. Na użytek niniejszego artykułu mają zastosowanie definicje zawarte w artykule 2 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatów Unii Europejskiej. Ponadto na użytek niniejszego artykułu zastosowanie mają również następujące definicje:

- a) „roczne saldo strukturalne sektora instytucji rządowych i samorządowych” oznacza saldo roczne uwzględniające zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe;
- b) „wyjątkowe okoliczności” oznaczają nadzwyczajne zdarzenie, na które Umawiająca się Strona nie ma wpływu i które wywiera znaczący wpływ na sytuację finansową sektora instytucji rządowych i samorządowych, lub okresy znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej, o których mowa w zmienionym pakcie stabilności i wzrostu, pod warunkiem że tymczasowe odchylenia dotyczące danej Umawiającej się Strony nie zagrażają stabilności budżetowej w średnim okresie.

Artykuł 4

Jeżeli dług sektora instytucji rządowych i samorządowych Umawiającej się Strony w stosunku do jej produktu krajowego brutto przekracza wartość odniesienia wynoszącą 60%, o której mowa w artykule 1 protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatów Unii Europejskiej, ta Umawiająca się Strona zmniejsza go w tempie wynoszącym średnio jedną dwudziestą rocznie, przyjętym jako wartość odniesienia, zgodnie z artykułem 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu, zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia

8 listopada 2011 r. Istnienie nadmiernego deficytu na skutek naruszenia kryterium długu będzie stwierdzane zgodnie z procedurą określoną w artykule 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 5

1. Umawiająca się Strona objęta procedurą nadmiernego deficytu na mocy Traktatów stanowiących podstawę Unii Europejskiej wprowadza program partnerstwa budżetowego i gospodarczego zawierający szczegółowy opis reform strukturalnych, które muszą zostać przyjęte i wdrożone w celu zapewnienia skutecznej i trwałej korekty jej nadmiernego deficytu. Treść i formę takich programów określa prawo Unii Europejskiej. Przekazywanie tych programów Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej do zatwierdzenia oraz ich monitorowanie będzie się odbywać zgodnie z obowiązującymi procedurami nadzoru w ramach paktu stabilności i wzrostu.

2. Wdrażanie programu partnerstwa budżetowego i gospodarczego oraz zgodnych z nim rocznych planów budżetowych będzie monitorowane przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską.

Artykuł 6

W celu lepszej koordynacji planów w zakresie krajowych emisji długu Umawiające się Strony przedstawiają Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej informacje *ex ante* na temat swoich planów emisji długu publicznego.

Artykuł 7

W pełni przestrzegając wymogi proceduralne określone w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, Umawiające się Strony, których walutą jest euro, zobowiązują się popierać wnioski lub zalecenia przedstawione przez Komisję Europejską, w przypadku gdy Komisja Europejska uzna, że dane państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego walutą jest euro, narusza kryterium wysokości deficytu w ramach procedury nadmiernego deficytu. Obowiązek ten nie ma zastosowania, w przypadku gdy Umawiające się Strony, których walutą jest euro, stwierdzą, że ich kwalifikowana wielkość, obliczana analogicznie do odpowiednich postanowień Traktatów stanowiących podstawę Unii Europejskiej, bez uwzględniania stanowiska zainteresowanej Umawiającej się Strony, jest przeciwna proponowanej lub zalecanej decyzji.

Artykuł 8

1. Komisję Europejską wzywa się do przedłożenia we właściwym czasie Umawiającym się Stronom sprawozdania dotyczącego przepisów przyjętych przez każdą z nich w celu spełnienia wymogów artykułu 3 ustęp 2. Jeśli Komisja Europejska, po umożliwieniu danej Umawiającej się Stronie przedłożenia jej uwag, uzna w swoim sprawozdaniu, że dana Umawiająca się Strona naruszyła artykuł 3 ustęp 2, jedna z Umawiających się Stron lub kilka z nich wniosie sprawę do Trybunału Sprawiedliwości

Unii Europejskiej. Jeśli Umawiająca się Strona uzna, niezależnie od sprawozdania Komisji, że inna Umawiająca się Strona naruszyła artykuł 3 ustęp 2, również może wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości. W obu przypadkach wyrok Trybunału Sprawiedliwości jest wiążący dla stron postępowania, które podejmują konieczne środki zapewniające wykonanie wyroku w terminie określonym przez Trybunał Sprawiedliwości.

2. Jeśli na podstawie własnej oceny lub na podstawie oceny Komisji Europejskiej Umawiająca się Strona uznaje, że inna Umawiająca się Strona nie podjęła koniecznych środków zapewniających wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości, o którym mowa w ustępie 1, może ona wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości i domagać się nałożenia kar finansowych zgodnie z kryteriami określonymi przez Komisję Europejską na podstawie artykułu 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jeśli Trybunał Sprawiedliwości uzna, że dana Umawiająca się Strona nie wykonała jego wyroku, może on nałożyć, stosownie do okoliczności, ryczałt lub okresową karę pieniężną, których wysokość nie może przekroczyć 0,1% produktu krajowego brutto danej Umawiającej się Strony. Kwoty należne od Umawiającej się Strony, której walutą jest euro, wpłaca się na rzecz Europejskiego Mechanizmu Stabilności. W innych przypadkach płatności przekazuje się na rzecz budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

3. Niniejszy artykuł stanowi kompromis między Umawiającymi się Stronami w rozumieniu art. 273 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

TYTUŁ IV KOORDYNACJA POLITYKI GOSPODARCZEJ I KONWERCENCJA

Artykuł 9

W oparciu o koordynację polityki gospodarczej określoną w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Umawiające się Strony zobowiązują się do podjęcia wspólnych wysiłków na rzecz polityki gospodarczej przyczyniającej się do właściwego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej oraz wzrostu gospodarczego przez zwiększoną konwergencję i konkurencyjność. W tym celu Umawiające się Strony podejmują niezbędne działania i środki we wszystkich dziedzinach o zasadniczym znaczeniu dla właściwego funkcjonowania strefy euro, dążąc do realizacji następujących celów: pobudzanie konkurencyjności, wspieranie zatrudnienia, dalsza stabilizacja finansów publicznych oraz wzmacnianie stabilności finansowej.

Artykuł 10

Zgodnie z wymogami Traktatów stanowiących podstawę Unii Europejskiej, Umawiające się Strony są gotowe aktywnie korzystać – w stosownych przypadkach i w razie konieczności – z przewidzianych w artykule 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej środków przyjmowanych w odniesieniu do państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz z mechanizmu wzmocnionej współpracy, przewidzianego w artykule 20 Traktatu o Unii Europejskiej i w artykułach 326–334 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w sprawach kluczowych dla właściwego funkcjonowania strefy euro bez naruszania zasad rynku wewnętrznego.

Artykuł 11

Aby umożliwić ocenę porównawczą najlepszych praktyk oraz by podejmować wysiłki na rzecz ściślejsz skoordynowanej polityki gospodarczej, Umawiające się Strony zapewniają, aby wszelkie zasadnicze reformy polityki gospodarczej, które planują realizować, były w ich gronie omówione *ex ante* i w stosownych przypadkach przez nie skoordynowane. W koordynację tę zaangażowane są – zgodnie z prawem Unii Europejskiej – instytucje Unii Europejskiej.

TYTUŁ V ZARZĄDZANIE STREFĄ EURO

Artykuł 12

1. Szefowie państw lub rządów Umawiających się Stron, których walutą jest euro, oraz przewodniczący Komisji Europejskiej spotykają się nieformalnie na posiedzeniach szczytu państw strefy euro. Prezes Europejskiego Banku Centralnego jest zapraszany do udziału w takich posiedzeniach. Szefowie państw lub rządów Umawiających się Stron, których walutą jest euro, mianują zwykłą większością głosów przewodniczącego szczytu państw strefy euro w tym samym czasie, gdy Rada Europejska dokonuje wyboru swojego przewodniczącego; ich kadencje są takie same.

2. Posiedzenia szczytu państw strefy euro odbywają się w razie potrzeby i co najmniej dwa razy w roku; ich uczestnicy omawiają kwestie związane z określonymi wspólnymi obowiązkami Umawiających się Stron, których walutą jest euro, w odniesieniu do jednej waluty, inne kwestie dotyczące zarządzania strefą euro i zasad mających do niej zastosowanie oraz wytyczne strategiczne odnoszące się do prowadzenia polityk gospodarczych, w celu zwiększenia konwergencji w strefie euro.

3. Szefowie państw lub rządów Umawiających się Stron, których walutą nie jest euro i które ratyfikowały niniejszy Traktat, uczestniczą w debatach podczas posiedzeń szczytu państw strefy euro dotyczących konkurencyjności Umawiających się Stron, zmiany ogólnej struktury strefy euro i podstawowych zasad dotyczących tej strefy, które będą obowiązywały w przyszłości, jak również, w odpowiednich przypadkach i przynajmniej raz w roku, w debatach na temat szczegółowych kwestii dotyczących wdrażania niniejszego Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej.

4. Przewodniczący szczytu państw strefy euro w ściślejsz współpracy z przewodniczącym Komisji Europejskiej zapewnia przygotowanie posiedzeń szczytu państw strefy euro oraz ich ciągłość. Organem odpowiedzialnym za przygotowanie posiedzeń szczytu państw strefy euro oraz podjęcie działań następczych jest Eurogrupa, a jej przewodniczący może być zapraszany na takie posiedzenia w tym celu.

5. Przewodniczący Parlamentu Europejskiego może zostać zaproszony w celu zabrania głosu. Przewodniczący szczytu państw strefy euro przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu po każdym z posiedzeń szczytu państw strefy euro.

6. Przewodniczący szczytu państw strefy euro szczegółowo informuje Umawiające się Strony, których walutą nie jest euro, oraz pozostałe państwa członkowskie Unii Eu-

ropejskiej o przygotowaniach do posiedzeń szczytu państw strefy euro i o wynikach tych posiedzeń.

Artykuł 13

Zgodnie z postanowieniami tytułu II Protokołu (nr 1) w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej załączonego do Traktatów Unii Europejskiej, Parlament Europejski oraz parlamenty narodowe Umawiających się Stron wspólnie ustalą organizację oraz działania informacyjne w odniesieniu do konferencji przedstawicieli odpowiednich komisji Parlamentu Europejskiego i przedstawicieli odpowiednich komisji parlamentów narodowych mającej na celu omówienie polityk budżetowych oraz innych kwestii będących przedmiotem niniejszego Traktatu.

TYTUŁ VI POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 14

1. Niniejszy Traktat podlega ratyfikacji przez Umawiające się Strony, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne składane są w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej („Depozytariusz”).

2. Niniejszy Traktat wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2013 r. pod warunkiem, że dwanaście Umawiających się Stron, których walutą jest euro, złoży dokumenty ratyfikacyjne, lub pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu złożenia dwunastego dokumentu ratyfikacyjnego przez Umawiającą się Stronę, której walutą jest euro, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

3. Niniejszy Traktat ma zastosowanie od dnia wejścia w życie do Umawiających się Stron, których walutą jest euro, które go ratyfikowały. Ma on zastosowanie do pozostałych Umawiających się Stron, których walutą jest euro, od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu złożenia przez nie swojego dokumentu ratyfikacyjnego.

4. Na mocy odstępstwa od ustępów 3 i 5, postanowienia tytułu V mają zastosowanie do wszystkich Umawiających się Stron, których to dotyczy, od dnia wejścia w życie niniejszego Traktatu.

5. Niniejszy Traktat ma zastosowanie do Umawiających się Stron objętych derogacją określoną w artykule 139 ustęp 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub derogacją określoną w Protokole (nr 16) w sprawie niektórych postanowień dotyczących Danii załączonym do Traktatów Unii Europejskiej, które ratyfikowały niniejszy Traktat, od dnia, w którym stanie się skuteczna decyzja uchylająca tę derogację, chyba że zainteresowana Umawiająca się Strona oświadczy, że pragnie być wcześniej związana wszystkimi lub niektórymi postanowieniami tytułów III i IV niniejszego Traktatu.

Artykuł 15

Do niniejszego Traktatu mogą przystąpić państwa członkowskie Unii Europejskiej inne niż Umawiające się Strony. Przystąpienie staje się skuteczne z dniem złożenia De-

pozytariuszowi dokumentu przystąpienia; Depozytariusz powiadamia o tym pozostałe Umawiające się Strony. Po uwierzytelnieniu przez Umawiające się Strony, tekst niniejszego Traktatu w języku urzędowym przystępującego państwa członkowskiego, który jest też językiem urzędowym i roboczym instytucji Unii Europejskiej, zostanie złożony w archiwach Depozytariusza jako autentyczny tekst niniejszego Traktatu.

Artykuł 16

Przed upływem pięciu lat od wejścia w życie niniejszego Traktatu, na podstawie oceny doświadczeń z jego wdrażania, podjęte zostaną niezbędne kroki, zgodnie z postanowieniami Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, mające na celu włączenie treści postanowień niniejszego Traktatu do ram prawnych Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia drugiego marca dwa tysiące dwunastego roku.

Niniejszy Traktat, który zostanie złożony w archiwach Depozytariusza, został sporządzony w jednym oryginalnym egzemplarzu w językach: angielskim, bułgarskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne; Depozytariusz przekaze poświadczoną kopię każdej z Umawiających się Stron.